

Preacuvioase Părinte Stareț,

Mă adresez sfinției voastre, ca unui frate care alegând să lucreze ogorul Domnului, vrea să ducă lupta cea bună. Avem nădejdea că toți cei care au ales să-I slujească lui Dumnezeu, o fac cu bună-credință, fie că aceștia sunt întâistătătorii ierarhi, sau simpli monahi.

Avem totuși temerea că din prea multă bunăvoință față de cei care nu sunt în Sfânta Biserică Ortodoxă, unii, chiar ierarhi, ar putea să cadă în capcana cedării de la Adevărul de credință. Spun acest lucru având în vedere duhul ecumenist care a pătruns de ani buni în rândul slujitorilor altarelor noastre. Căci în vremurile din urmă *“căutarea compromisului va fi atitudinea caracteristică a oamenilor. Fermitatea mărturisirii va dispărea. Oamenii vor căuta cu asiduitate să-și motiveze căderea, iar răul, ca o moleșeală malignă, va susține această stare generală. Oamenii vor avea obișnuința lepădării de dreptate, a dulceții compromisului și a păcatului”*, spunea Sfântul Ioan Maximovici („Noi minuni ale Sfântului Ioan Maximovici”, Ed. Egumenița, Galați, 2004, pag. 99).

Astfel, unele Biserici Ortodoxe Autocefale s-au înscris în Consiliul Mondial al Bisericilor (CMB). Biserica Ortodoxă Română s-a afiliat în anul 1961. Acest organism supra-statal, de proveniență protestantă, consideră Biserica cea Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească ca pe oricare erezie sau sectă, numindu-le pe toate, de-a valma, biserici (după cum însuși numele CMB o arată). În timp, în calitate de membru CMB, Biserica Ortodoxă Română a participat la unele proiecte și activități pe care le-am putea încadra fără teama de a greși ca fiind încalcări ale Dogmelor Bisericii noastre Ortodoxe și ale Canoanelor Sfinților Părinți. Nu în zadar Cuviosul Părinte Iustin Popovici, Sfântul dogmatist al veacului al XX-lea, numește ecumenismul *“Panerezie a secolului”*.

De aceea vin să aduc înaintea sfinției voastre îngrijorarea mea în problema mărturisirii dreptei credințe, prilejuită de apropiata desfășurare în iunie 2016, a Sinodului Panortodox, din Creta cu nădejdea că avem aceeași preocupare și că sfătuindu-ne unii cu alții, vom avea o vedere corectă asupra marelui eveniment ce urmează să aibă loc și care ne privește pe toți.

De-a lungul timpului, n-am putut rămâne nepăsător față de demersurile de organizare și de desfășurare ale acestui Sinod Panortodox, iar informațiile pe care le-am aflat, m-au făcut să consider că ne îndreptăm spre un moment de răscruce al Ortodoxiei: o astfel de înaltă adunare, fie va face o puternică mărturisire de credință, detașând Ortodoxia de toate ereziile și cacodoxiile actuale, scoțând-o inclusiv din CMB și întărind-o sub harul Duhului Sfânt, fie va îmbrățișa o parte din rătăcirile și smintelile eterodocșilor și ereticilor, intrând cu toții în așa-numitul curent New Age.

Am procedat la alcătuirea unui memoriu pe care l-am adresat Înaltpreasfințitului Părinte Ioachim Băcăuanul, Arhiepiscopul Romanului și Bacăului,

în care mi-am prezentat frământările în raport cu organizarea și temele de discuție ale Sinodului Panortodox. Am făcut acest lucru cu toată convingerea, arătând că îngrijorările mele se întemeiază pe luări de poziție ale unor respectați ierarhi, teologi și părinți ai Sfintei Biserici.

Menționez că acest memoriu vine pe linia pe care am avut-o în slujirea mea față de Dumnezeu în Sfânta Biserică, slujire în care m-am manifestat consecvent pe linia apărării dreptei credințe ori de câte ori am considerat că se întâmplă lucruri de natură să aducă atingere acesteia.

Astfel:

- Am predicat din fața sfântului altar ori de câte ori a fost nevoie, în apărarea dreptei credințe și împotriva ereziei ecumeniste care s-a strecurat în Biserica Ortodoxă.
- Am depus un memoriu împotriva primirii și cinstirii papei Ioan Paul al II-lea de către Patriarhul Teoctist în anul 1999.
- M-am opus an de an acțiunilor ecumeniste din protopopiatul Onești, desfășurate în “săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor”, unde au participat alături de reprezentanții romano-catolicilor și preoți ortodocși, acțiuni acoperite de binecuvântarea ierarhului locului.
- Am luat poziție în Sinaxa stareților din 2015 față de slujirea, în mod necanonic, la Sfânta Liturghie a unui protosinghel dovedit a fi mason.

Am dorit să aduc la cunoștința sfinției voastre și a celorlalți stareți acest demers, nu pentru a inflama spiritele, nu pentru a crea grupuri de sprijin, ci pentru a vă îndemna la trezvie și veghe, pentru că noi răspundem de cei pe care îi păstoriți și n-am vrea să fim orbi care duc alți orbi către groapa pierzaniei. Să facem ascultare de ierarhi, de întâistătători, dar cu smerenie și bună-credință să-i rugăm să apere cu toată tăria învățătura curată a Sfintei noastre Biserici, care le-a fost încredințată ca o adevărată comoară.

Lângă această scrisoare am adăugat și memoriul pe care l-am adresat Înaltpreasfințitului Ioachim, alături de cartea „Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte!” a Episcopului Longhin de la Mănăstirea Bănceni, precum și unele extrase cuprinzând o parte din argumentele ierarhilor și teologilor care au luat poziție, conștientizând pericolele și capcanele care pot afecta Sfânta noastră Biserică Ortodoxă, ca urmare a ceea ce se va discuta și se va decide la finalul Sinodului Panortodox din iunie 2016, astfel încât, în cunoștință de cauză, să vă puteți forma propriul punct de vedere.

Preacuvioase Părinte Stareț, vedem cum pământurile țării au fost vândute străinilor, economia a fost în mare parte distrusă, armata țării a fost decapitată, sănătatea neamului este șubrezită la maxim, școala este deviată de la rostul său, familia este distrusă pentru că românii pribegesc prin țări străine, ne sunt impuse legi potrivnice crezului nostru, legi care promovează păcate strigătoare la cer și interzic propovăduirea martirilor neamului, sfinții nu sunt canonizați fiind etichetați de extremă dreapta, deși au sfinte moaște și fac minuni.

Teologia patristică a fost în timp înlocuită cu scolastica apuseană, iar cursul de ascetică și mistică înlocuit cu misiologie și ecumenism. Anumite tropare au fost modificate, iar multe strofe din prohod au fost scoase, pentru că nu sunt corect politic. Unele cuvinte din ectenii au fost schimbate, iar ectenia celor chemați a fost eliminată din practică, considerându-se că nu mai sunt catehumeni, pentru că toți au un botez valid, iar noi tăcem, tăcem și iar tăcem!

Simboluri străine de tradiția bisericii au fost înfipite în cultul nostru ortodox (ochiul lui Horus, cele trei puncte masonice care apar pe aureola Mântuitorului de pe antimisul emis de episcopia Romanului înlocuind litera grecească Ω, pe turlele unor biserici, crucea lui Hristos a fost înlocuită cu crucea lui Baphomet (satana), în unele catedrale s-au făcut ritualuri masonice, s-au ținut concerte de muzică. Asistăm cum creștinii din alte țări sunt prigoniți și mucenicesc, iar noi suntem prea puțin îndurerați de suferința lor și nu suntem destul de conștienți că în curând ar putea veni și rândul nostru.

În numele dragostei se promovează umanismul, folosindu-se trunchiat citatul „Să vă iubiți unul pe altul, așa cum v-am iubit Eu pe voi!” și „Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă...”, dar se trece cu vederea cuvântul Scripturii, care zice „Dragostea nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de Adevăr” și de faptul că trebuie să iubim pe vrăjmașii noștri, dar nu pe vrăjmașii lui Dumnezeu, care sunt eretici și despre care Scriptura spune: „De omul eretic, după întâia și a doua mustrare, depărtează-te!”.

Unitatea în Duhul Sfânt este înlocuită cu sloganul protestant „unitate în diversitate”, folosindu-se citate precum: „Va fi o turmă și-un păstor”, „Ne-am rugat ca toți să fie una”, dar nu se specifică faptul că unitatea noastră este dată de credința în Sfânta Treime și manifestată în Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică. Se amintește că „în casa Tatălui Meu sunt multe lăcașuri”, cu gândul că sub același acoperiș este loc pentru fiecare, indiferent de credință, cu condiția să fie un om moral, dar adevăratul înțeles este că în Împărăția Cerurilor fiecare se va situa pe nivelul spiritual, pe care l-a obținut în viața pământească, în Sfânta Biserică, în dreapta credință, prin despățimire, iluminare și desăvârșire („stea de stea se deosebește în strălucire”).

În numele toleranței și al libertății este anulată îngăduința și adevărata libertate în Duh și Adevăr, iar drepturile omului sunt consfințite mai abitar decât poruncile lui Dumnezeu.

Ce ne-a mai rămas?

Încă mai avem credința strămoșească ortodoxă.

Să nu îngăduim să o pierdem și pe ea !!!

Să fim plini de trezvie duhovnicească, să urmărim cu atenție ce se va întâmpla la Sinodul Panortodox din iunie și după aceea, dacă va fi cazul, să dăm mărturia cea bine-plăcută lui Dumnezeu. „Dacă nu ne împotrivim abaterilor în cele ce țin de credință, pentru ce mai păzim aceste stânci?” - ziceau bătrânii aghioriți.

Mă adresez sfinției voastre, rugându-vă să înmulțim întreaga lucrare liturgică pentru ca astfel să sporească harul Sfântului Duh, singurul care poate să ne apere și să ne păzească de orice vânt neprielnic. Deopotrivă, să ne rugăm pentru cei care au un cuvânt de spus la acest Sinod Panortodox, astfel încât Dumnezeu să le lumineze mintea și să conștientizeze pe deplin importanța acestui moment pentru Ortodoxie, ascultând doar de Dumnezeu și nu de oameni, oricât de puternici ar fi aceștia.

Se spune că, într-o pădure, izbucnise un incendiu devastator și o pasăre colibri tot aducea apă în cioc, ca să stingă focul. Toate celelalte animale, înnebunite de spaimă, fugeau care încotro, pe unde nimereau. Pasărea colibri continua, însă, să care apa cu ciocul.

Un tigru, conștient de zădărnicia demersului, îi atrase atenția: *„Ești nebună? Tu crezi că poți să stingi focul ăsta imens cu stropul de apă pe care-l aduci tu?”*

Pasărea colibri îi răspunse: *„Eu îmi fac partea mea!”*

Data: 25.05.2016

*Cu dragoste frățească întru Domnul Iisus Hristos,
Starețul Mănăstirii Oituz, ieromonahul Macarie Banu*